

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hercules Prodicus Sev Principis Jventvtis Vita Et Peregrinatio

Pighius, Stephanus Vinandus

Coloniae, 1609

Io. Baptistae, Fonteii Mediolanensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13033

ELEGIÆ
IO. BAPTISTÆ, FONTEII
MEDIOLANENSIS.

De obitu Caruli Friderici adolescentis,
Principis Cliviæ.

Meritum lachrymas casum, meritumq; querellis,
 Ergo obiit Princeps Clivius, ergo oblit?
 Ut iuvenis quondam deslendus utriq; parenti
 Marcello genitus concidit ante diem.
 Conde tuos, si quid respectas, Parrhæsis ignes:
 Hora tibi vasto mergier oceano
 Ille decus generis, cui Casar avunculus, & cui
 Dux pater, & Reges sanguine fuit imi.
 Quanta barbarico, quanta spe victor ab hoste
 Olim stor dignos coniugis in thalamos.
 O Di, quorum aris supplex imponere honorem
 Sueverat, & vitam puriter exigere,
 Scitis ut à patris digressus Carulus oris,
 Cum sanctam coleret, cum pietate fidem,
 Venerit expositas pro Vestris cernere templis
 Celestes Vera Religionis opes,
 Moreq; sacratum divino acceperit enseni,
 Et dextram summi verbaq; Gregorii.
 Nonne fuit satius Vestris ex hostibus, eque
 Sacrilegis aliquem occumbere principibus?
 Turca fuit vobis inimica in gente tyrannus,
 Fas fuit à Selymo sumere supplicium.
 Regnatorem Asia peterent ostenta Comete
 Non hunc, si magnos flamma comata petit.
 Heu quem non atas, non vota precesq; piorum
 Nec virtus iussit scindere, nec bonitas:
 Tales fundenti gemitus illustris imago
 Principis hæc visa est reddere verba mihi:
 Pontifici sancto nimio dilectus amore
 Aspexi caram carior Italiam:
 Desine te insanis incendere vane querellis,
 Et venisse aliquid mi reputare mali:
 Gaudia cui per multa beata in sede paratis
 Ex hac perpetua sunt pietatis mea.

Tartareis Selymus, ne visum vere, catenis
 Vlrices vinculis perpetitur furtas.
 Ast ego pro masto superos orare parente
 Ereptus rebus rite queo miseris.
 Ille cito regnis tristis spoliatus opimis,
 Sontis presentit supplicium sobolis.

ΑΝΩΝΥΜΑ ΚΑΙ ΑΔΕΣΠΟΤΑ
 quædam epigrammata, quibus Romæ docti Caruli
 Principis funus celebrarunt.

A teneris Christo fuit is gratissimus annis
 Natura cunctos dotibus exuperans
 Nunc ideo ad Superum transit consortia, Christus
 Atque dedit vita nobiliore frui.
 Nam quicumq; fuit Christi dilectus alumnus
 Hic bonus ac prudens, atq; beatus erit.
 Aliud.

Aspice nunc, mortale genus, quid marmor obumbrat;
 Aspice namq; eadem te quoq; fata manent.
 Carulus ingenti tacet hac sub mole sepultus
 Magnanimi hic tumulus continet ossa Ducis;
 Cuius fama adit Mauros gentemq; Scytharum,
 Persas & populos quos beat unda Tagi.
 Nam fuit insignis pietate, & maximus armis,
 Sed nimium properans venit acerba dies.
 Heroem hunc magnum partis generosa triumphus
 Tentona terra tulit, nunc pia Roma tenet.
 Omnibus est vita cursus, & meta laborum:
 Nemo potest votis flectere fata suis.
 Aliud:

Carulus o quoties mortis discrimina versans,
 Optinam, dixit, sit mihi Roma quiet!
 Illic nam moriens placide subisse fatebor
 Falcigeræ & cultu tela cruenta Dea.
 Vt vero vidit Roma sibi certa parari
 Funera, nunc, dixit, terre a linquo libens.
 Mater nam Christi proceres en corpora linquo;
 En inter summi Pontificisq; manūs.

Gg

Talia

Talia dum memorans cupit, atq; ardentius inquit,
Deseruit terras, transiit astra celer.

Lachrymæ.

O funus maestum Caruli & lachrymabile mundo,
Indisum Clivis Romuleisq; viris.

O iubar extinctum Phæbo lucentius orbis
Quod tenebras tantas deseruisse potes.

O Clivia columen, cari spes una parentis,
O varus longa posteritatis honos.

Quæ te de medio viridis mors sæva lucentia
Abstulit è terris, intrepidaq; manu?

Parcere non possum lachrymis, Germania parces?
Plange, nec amissum desine flora Ducem.

Aliud. Jesus Mariæ.

Magnam animam Carulus Romanoque hospes agebat:
Ingemuit sancta urbs Gregoriusq; pater.

Ergo calicolas votis precibusq; fatigant,
Reddatur tanto vita salusq; viro.

Audit omnipotens, mox vita redditur Heros:
Magna tenent magnos gaudia Romulidas

At Carulus superas qui iam introspexerat arces,
Siccine magne Pater iam data regna negas?

Dudum mortalis vita piger, atq; beatam
Suspiro, hac detur vita, salusq; mihi.

Talia dicentem Rector miseratus Olympi,
Vera, ait, eccedatur vita salusq; veni.

Aliud.

Nobilitas si clara potens, si dextera bello,
Quaq; placet cunctis gratia, forma, decus,

Si probitas, virtus possent obsistere morti,
Et mortis possent frangere tela trucidis:

Non foret extinctus Clivis Dux inclitus orbis,
Invictis armis ingenioq; Valens,

Aliud.

Dum celebri Caruli peraguntur funera pompa,
Aurea crinitus condidit ora Deus.

Et veluti lachrymis pluviosa testatur alumni
Quam sibi dilecti mors sit amara sui.

Qui doctrinarum vita & splendore coruscans,
Lulgius in terris sol velut alter erat

Aliud.

Aliud.

Maxima quem mundi superant duo lumina amarunt,

Arbiter Imperii, Christi adumq; Pater:

Qui leges servare sacras vix ubera vitans
Instituit, (dolor heu) mors violenta rapit.

Gregorius Pastor largis singultibus ora
Humectat, cernens hinc mala multa pizis.

Quippe iubar fidei populum sub ira nephandum
Sperarat rediens cogere Christigenum,

Rektor at Imperii materno huic sanguine iunctus,
Quam dolet affinis tam fera fata sui.

Contra Disorum gaudet sanctissimus ordo,
Ex quibus hic unus iam Fridericus erit.

IN LUCTUOSAM GENEROSISSIMI
adolescentis Caruli Friderici, Illustrissimi Clementissi-
miq; Principis ac Domini, D. Guilhelmi, Ducis Juliacens.
Clivins. Montens. &c. filii mortem, Ode funebris. Per
M. G. C. E.

Ecquid ut allatum est Roma de funere nostri
Principis, illustri Principe patre sati:

Squalida nunquid eras subito Germania luctu?
Et percussa Ducis funere nunquid eras?

Haud fas esse puto vel eburna plectra moderi,
Lumina sed fletu dissolvenda reor.

Mors quia non timuit tam clarum tangere nomen,
Ac nos luctificis exagitate modis.

Deservit corpus fragile illustrissimus heros,
Certior est vitam vita secuta brevem.

Non pietas, non ingenium, non nomen avorum,
Non illum est tuitus stemmatis altus honor.

Auribus hanc hausit famam Gangerica tellus,
Cl. Quadam satis occubuisse Ducem.

Quaq; Notus spirat, molles qua thura Sabae
Accumulant, casus flebilis iste patet.

Nec mirum: quis enim, quamvis adamante ligetor,
Audita hac lachrymas mittere morte queat?

Hunc hunc purpureo dignata corona galero
Luget, et obtundit pectora maesta frequens.

Nec quoq; Cardineus chorus observandus amaris
Temperat à lachrymis, fletibus ora rigat.

Gg 2

Carula

*Carule Teutonica pralustru gloria gentis,
 Dignus, ut hoc aëo non moreretur, eras.
 Ast medio cursu dum iam traductur atas,
 Persequitur variis mors fera quemq; modis.
 Carule Dux, semel at posita compage caduci
 Corporis, aeternum visus in arce poli.
 Hoc tua sic merita est præstans & sibi da Virtus,
 Virtus in cælum qua redimitus abis.
 Tancula terra tegit corpus, sed spiritus astra
 Incolit, & nunquam dein moriturus erit.
 Outinam Lachesis potuissent carmina nostra
 Flectere! non huius vita resecta foret.
 Quin nova defectis cupissent veller a Parca
 Agglomerare colis, & superesset adhuc.
 Non suprema tamen lux hunc deprendit inertem,
 Moribus at vita, iudicioq; gradem.*

Epitaphii loco.

*Carulus hic situs est patrii candoris imago,
 Cui tribuit meritum maxima Roma decus.
 Quiq; atate fuit iuuenis, sed moribus, ore,
 Ingento, studiis, & gravitate senex.
 Condidit hic corpus generosus & inclitus heros,
 Gloria sed nullo sine premeunda manet.*

AUCTO.